

तन्त्रिका स्त्री तन्त्रयते तन्त्रि-इ-ततः स्वार्थे क पूर्वाणो
ह्रस्वः । गुडूच्याम् । अमरः ।

तन्त्रि स्त्री तन्त्रि-इ । १तन्त्र्याम् २तन्त्र्यायां च “अपेततन्त्रि
धर्मात्मा यन्त्रा यत्समयान्वितः” भा० आनु० १।४२अ० ।

तन्त्रित त्रि० तन्त्रा तन्त्रा जाताऽस्य तार० इतच् । आ-
लस्ययुक्ते “धार्मिको नित्यभक्तश्च पतुर्नित्यमतन्त्रितः”
भा० शा० १२७११ । “गव्यं दीर्घेण कालेन युक्तेनात-
न्त्रितेन च” भा० आनु० १६२ अ० । “अतन्त्रिता सा
स्वयमेव दृक्कान्” कुमा० ।

तन्त्रिपाल पु० सहदेवे तन्त्रिपालशब्दे दृश्यम् ।

तन्त्रिपालक पु० जयद्रथराजे शब्दम् ।

तन्त्री स्त्री तन्त्रि-इ । १वीणागुणे २गुडूच्यां ३देहसिरायां
भेदि० । “स ददर्श श्वांसस्य कुतन्त्रीं विततां मुनिः”
भा० शा० १४अ० । ४नदीभेदे ५नाद्यां ६युवतीभेदे शब्दर० ।
अस्य डोबलत्वाभावेन बहुव्रीहौ खाङ्गे नाडीतन्त्र्योः
पा० न कप् तदभावेऽपि न ह्रस्वः । बहुतन्त्रीषींषा
बहुतन्त्रीर्धमनी” सि० कौ० । खाङ्ग इत्युक्तेः बहुतन्त्र्योका
वीषेतादौ कप् । “सप्ततन्त्रो प्रथिता चैव वीणा”
भा० व० ११४अ० । अखाङ्गत्वेऽपि आर्षत्वात् न कप् ।
७रज्जौ “न लङ्घयेत् वत्सतन्त्रीं” मनुः “यस्य वाचा प्रजाः
सर्वा गायस्तन्त्र्येव यन्त्रिताः” भाग० १।१५।८ । ८वीणा-
याञ्च “कण्डूयमानः सततं लोकानटति चञ्चलः । षट्-
यानो मरेन्द्राणां तन्त्रीर्वैराणि चैव ह” हरिवं० ५७अ० ।
तन्त्रय न० इत० । तन्त्रनामघे ततो गङ्गा० छ । तन्त्रपीय
तद्भावादौ त्रि० ।

तन्त्री(स्त्री) अव्य० तन-वा धी । चर्यादिगणे तन्त्रीत्यत्र
पाठान्तरम् पृष्ठो० स्त्रीकारे अस्युपगमे । गतिसञ्चकत्वात्
समासे तन्त्री(स्त्री)कृत्य ।

तन्त्रा स्त्री तन्त्रि-भावे च । १ईषन्निद्रायाम् २आलस्ये च
हेमच० “तमोवातकफात्तन्त्रा” इति वैद्यकम् । तन्त्रक्षणाच्च
“इन्द्रियार्थेष्वसंविन्तिगौरवं जृम्भणं क्लमः । निद्रार्तस्थेव
यस्येहा तस्य तन्त्रां विनिर्दिशेत्” साधवः
“शुचिशुं स्वचोदन्तन्त्रानिद्राविवर्जितः”
“विषयेन्द्रियसंमोषस्तन्त्रालस्यविवर्जनम्” याज्ञ० । निद्रायां
प्रवृत्त्यस्य क्लमाभावः । तन्त्रायां तु प्रवृत्त्यापि क्लम इत्य-
नयोर्भेदः । तन्त्रा च सुखस्य भाव्या निद्रायाः कन्या
प्रोतेर्भगिनी यथाह “निद्राकन्या च तन्त्रा सा प्रीति-
रन्वा सुखप्रिये । याभ्यां व्याप्तं जगत्सर्वम्” शब्दार्थचि०

धृतवाक्यम् ३पङ्क्तिरुन्मि न० । “तन्त्रं रुन्मि”
यजु० १५।५ । तन्त्रि सादे मोहे च तन्त्रति सीदति
स्थानसंकोचेनेति तन्त्रं त्रेणी “पङ्क्तिर्वै तन्त्रं
रुन्मि” इति श्रुतेः वेददी०

तन्त्रयु त्रि० तन्त्रामालस्यं याति या-कृ पृष्ठो० । आलस्ययुक्ते
“सो षु ब्रह्मैव तन्त्रयुर्भूवो वाजानाम्” छ० ८।६२।१०
“तन्त्रयुरालस्ययुक्तः” भा०

तन्त्रवाप पु० तन्त्रवाप+पृष्ठो० । तन्त्रवाये शब्दार्थचि० ।

तन्त्रालु त्रि० सौ० तन्त्रि-आलुच् । १ईषन्निद्रायाम् २आलस्य-
युक्ते च जटाधरः ।

तन्त्रि स्त्री सौ० तन्त्रि-क्रिन् । १ईषन्निद्रायाम् २आलस्ये च
चणादिको “विभक्तनक्तन्त्रिवसस्तन्त्रिया” किरा० तन्त्रि-इ
तन्त्रीत्यपि तत्कार्यं अयं न डोबलस्तेन न सुलोपः । तन्त्रीश्च
अत्यन्तश्रमादिना सर्वाङ्गेन्द्रियाग्रभुत्वम् । सर्वाङ्गेन्द्रिय-
निमीलनापादकत्वात् तथात्वम् । “लुघा च तन्त्र्या च
विपक्षतां गतः” रामा० अयो० ८० अ० । “गततन्त्री-
क्लमौ वापि क्षणेनैतौ महारथौ” २८८अ० । जिततन्त्रीः
गततन्त्रीः इत्यादौ डोबलत्वाभावाच्च ह्रस्वः न वा कप् ।

तन्त्रिज पु० यदुवंश्ये कनककण्डपप्रभभेदे “तन्त्रिजस्तन्त्रिपालश्च
सुतौ कनकस्य तु” हरिवं० ३५ अ० ।

तन्त्रित त्रि० तन्त्रा जाताऽस्य तार० इतच् । जातालस्ये “य
इदं धारयिष्यन्ति धर्मशास्त्रमतन्त्रिताः” “अतन्त्रिता सा
स्वयमेव दृक्कान्” कुमा० । अतन्त्रितेति पाठान्तरम् ।
तन्त्रिपाल पु० यदुवंश्ये कनककण्डपप्रभभेदे तन्त्रिजशब्दे दृश्यम्
तन्त्रि स्त्री तन्त्रयति नी-वा० ङि । (चाकुल्या) चक्रकुल्यायां
रत्नमाला । तन्त्रिरित्यपि पाठः । पृष्ठो० ।

तन्त्री स्त्री तनुः क्षशा स्त्री गुणवचनोदन्तत्वात् वा डोष् ।
१क्षशाङ्गां स्त्रियां तनुशब्दे उदा० “अप्रभूतमतनीयसि
तन्त्री” साधः । २शालपण्यां (शालपान) राजनि०

तन्त्रय त्रि० तदात्मकम् तदु+चयट् । तदात्मके “तन्त्रयं विद्धि
मां विप्र ! धृतोऽहं येमया च ते” हरिवं० १६६ अ० ।

तन्त्रात्र न० तदेव एवार्थे मात्रच्-सा मात्रा यस्य वा । सांख्या-
दिभिर्ज्ञेयुः शब्दादिषु नत्वेषां शान्तादिर्विशेषोऽस्ति । यथोक्तं
विष्णुपुराणे “तस्मिन् तस्मिन्स्तु तन्त्रात्मास्तेन तन्त्रात्मता
स्मृता । तन्त्रात्माशयविशेषाणि अविशेषास्ततो हि ते । न
शान्ता नापि चोरास्ते न मूहाश्चाविशेषाः” इति ।
“तन्त्रात्माशयविशेषास्तेभ्यो भूतानि पञ्च पञ्चभ्यः । एते
क्लृप्ता विशेषाः शान्ता चोराश्च मूहाश्च” सा० का० ।